

Участието във фестивала

е голяма награда за нас

Разговор с ЯНУШ ПШИБИЛСКИ — диригент на Симфоничния оркестър на филхармонията в град Олшин — ПНР.

— Другарю Пшибилски, гостували ли сте друг път в нашата страна?

— Оркестърът, който ръководя, излиза за втори път в чужбина. В България не е идвал. Лично аз познавам вашата страна като турист.

— Какви са контактите на оркестъра с българското музикално изкуство?

— Искрено казано, ние сме имали повече контакти с български изпълнители и композитори. В Олшин са идвали Константин Илиев и Георги Бадев. Срещите ни с тези изтъкнати музикални дейци бяха много полезни за нас. Познавам повече творчеството на Александър Райчев. Неговото произведение „Ленински поколения“, което изпълнихме снощи, е много силна музикална творба.

Преди да дойдем в България за фестивала „Мартенски музикални дни“, ние се обърнахме към българския културен център във Варшава и помолихме да ни дадат по-подробна информация за музикалния живот в България, за българските композитори и тяхното творчество. След този, макар и косвен, контакт с българската музика смятам, че в бъдеще в репертоара на нашия оркестър ще влязат повече български творби.

— Другарю Пшибилски, почти всяка година тук, в Русе, идват оркестри от братска Полша, които вероятно са популяризирали у вас фестивала. Какво знаете, какво сте чували Вие за Мартенските музикални дни?

— Вашият фестивал е толкова известен у нас, че би било срамно да има музикант, който да не знае какво са Мартенските музикални дни. Когато разбрахме, че тази година нашият оркестър е избран да представя Полша, ние приехме това като голяма награда. Защото да участвуваш в такъв музикален форум, какъвто е фестивалът в Русе, е наистина висока награда. Ние чувствуваме голямата отговорност, която сме поели, чувствуваме и тежестта на фестивала, но въпреки всичко, колкото и нескромно да звучи, мисля, че се представихме добре и се харесаме на русенската публика.

— Във Вашата програма беше включено произведение, което се изпълнява за първи път в България. Какво бихте казали за работата си над него?

— Имате предвид „Концертна увертюра оп. 12“ от Шимановски. Вярвам, че няма да прозвучи пресилено, ако кажа, че нашият композитор Шимановски е велик. Съвременната музика в Полша започва от него. Повечето оркестри избягват да го свирят, защото е изключително труден. Музиката му залива като огромна вълна. Понякога човек има чувството, че целият е разбит. Оркестърът положи големи усилия при подготовката на неговото произведение, но как сме се представили, вече ще кажете вие — публиката, специалистите.

— Бихте ли участвували отново в нашия фестивал?

— Разбира се и то с най-голямо удоволствие. Защото един такъв фестивал като „Мартенските музикални дни“ би могъл да ни бъде само от полза, би спомогнал да се създадат по-широки връзки между полското и българското изпълнителско изкуство.

Разговора води
Ценка ГИНКОВА